6de JAARGANG. CURACAO DEN 27n JULI 1889. No 291

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE PARIJSCHE WERELDTENTOONSTELLING.

II·

Met een paar woorden duidden wij in ons vorig artikel over de internationale tentoonstelling te Parijs aan, dat Frankrijk door middel van deze expositie zijn politieken toestand zoekt te verbeteren en weer op de oude, roemrijke hoogte te brengen. Dit is inderdaad door meerdere fransche bladen onbewimpeld uitgesproken. De republiek heeft zich herinnerd, wat Napoleon III in de dagen zijner glorie deed en zij volgt hem daarin na. Toen Napoleon III op het toppunt zijner grootheid gestegen was, greep hij de wereldtentoonstelling te Parijs als middel aan om zijn troon te bevestigen, door den Franschen de zalige voldoening in te storten, dat Frankrijk èn door het wijze keizerlijke bestuur, dat zulke feesten in 't leven wist te roepen, èn door de macht van wapenen, die nog overal gevreesd waren, èn door nijverheid en kunst het voorste stond in de rij der volkeren van Europa, die hun bewondering en hun goud aan zijn voeten kwamen nederleggen.

Dat herinnert zich de Republiek en gretig grijpt zij hetzelfde middel aan. Het streelen der nationale ijdelheid, die zich beroemt de bekwaamste ingenieurs, de grootste kunstenaars te bezitten; de verblindende glans der feesten, die zonder verpoozen de gemoederen blijven prikkelen; de ontzaglijke toevloed van vreemdelingen, die opgetogen van bewondering hun goud met volle handen het fransche volk in den schoot werpen — dat alles moet voor dat volk het bewijs zijn, onder welk een weldadig bestuur het zich buigt en hoe heerlijk een toekomst het te gemoet gaat.

Alsof een verblindende tentoonstelling het leven van een volk ook maar een dag kon verlengen! De lichtzinnige *Figaro* doorschouwt den toeleg der Republiek en Saint-Genest, een zijner ernstigste redacteuren, voelt bij de overweging daarvan een sombere gedachte in zich opkomen.

„ 't Is waar, zegt hij, Frankrijk geeft weder een schitterend bewijs van zijn groote levenskracht op het gebied van nijverheid en kunst. Wordt het daarom ook door minder gevaren bedreigd?

„ Ik kan de herinnering niet uit mijn geest verbannen, dat juist op het oogenblik, waarop zij het toppunt der meest verfijnde beschaving schenen bereikt te hebben de meeste natiën zijn ondergegaan, verpletterd door andere volken, die, wat beschaving aangaat, bij hen niet mochten vergeleken worden.

„ Toen Athene ten val werd gebracht, bezat het de eerste architecten, de eerste schilders, de eerste dichters der wereld;—niettemin werd het overwonnen door de barbaarsche Macedoniërs.

„ Toen het heidensche Rome zijne verwoesting te gemoet ging, vond men er de prachtigste monumenten, de heerlijkste kunstwerken: het was de hoofdstad der wereld. Toch hebben de Gothen en Wandalen het verbrand en vernield.

„ Waarvoor zouden de Polen beducht zijn? zeiden de optimisten kort voordat dit volk uit de rij der natiën verdween. Staan zij niet in wetenschap, kunst en beschaving veel hooger dan de Kozakken van den Don of de Pruisen uit Brandenburg?—Maar weinig jaren later was Polen tusschen de Kozakken van den Don en de Pruisen uit Brandenburg verdeeld.

„ De theorie, welke beweert dat een land niet kan ondergaan, omdat het de bekwaamste ingenieurs en de grootste kunstenaars bezit, moge een zeer verleidelijke theorie zijn: zij is, helaas, geheel in strijd met de geschiedenis.

„ Indien wij morgen in oorlog geraakten, zouden wij nog altijd de schoonste monumenten, de prachtigste schilderijen en de meest aanlokkelijke theorie hebben, maar niets van dat alles zou onze vijanden beletten, Parijs te overweldigen, zooals de Macedoniërs Athene, zooals de Wandalen Rome, zooals de Russen Warschau overweldigd hebben.

„ *Een volk wordt niet in het leven gehouden door zijn gevoel voor schoone kunst, maar door die mannelijke kracht, die voorspruit uit het geloof aan God, uit de liefde tot het Vaderland en uit den eerbied voor het wettig gezag.*"

Dat is een hoog ernstige, maar ware en welverdiende les, die *Figaro* aan de republiek geeft. Wat kan het inderdaad baten, of een opgetogen menigte de tentoonstelling met voldoening verlaat en naar alle deelen der wereld gaat verbreiden, dat Frankrijk nog groot, rijk, machtig is, ja meer zelfs dan ooit te voren; dat het bestuur, in welks handen nu zijn belangen rusten, het tot die hoogte heeft opgevoerd en het nog hooger zal voeren; dat op de beginselen van 't laatst der vorige eeuw zijn wetgeving is gebouwd, die door koningsgezinden noch clericalen omvergeworpen worden? Wat kan dat alles baten? Waartoe kan het leiden? Een koning der oudheid gaf zijn nabuur toegang tot zijn schatkamers en was opgetogen van verrukking bij de bewonderingen der anderen. Kort daarop was hij arm en de gevangene van zijn nabuur.

Niet door zijn schatten, niet door gevoel voor kunst en wetenschap wordt een volk in 't leven gehouden maar *door de mannelijke kracht, die voortspruit uit het geloof aan God:* en dit begint Frankrijk meer en meer prijs te geven. Stelselmatig wordt het volk ontchristelijkt. De religieuzen zijn verjaagd; daar is geen leeraar die de jeugd op de scholen het denkbeeld van God in haar hart prent; de regeering rukt door de voorbeelden van goddeloosheid die zij geeft, het geloof aan God uit het hart der natie.

Door de mannelijke kracht, die voortspruit uit liefde tot het Vaderland. Maar is het vaderlandsliefde, als de Franschman nu de straten van Parijs doorwandelt èn er zich op beroemt, dat zijn land de grootste mannen op wetenschappelijk en kunstgebied telt; dat zijn Eiffeltoren zich veel hooger verheft dan de koepel van Sint-Pie-

---

FEUILLETON.

Ultimo dianan di bida DI Monsenjor Darboy.

Ja ta diez nuebe anja pasá koe Comuna a reina na Paris. Dos di su heroënan *Pyat* i *Cluseret*, di presidario koe nan tabata, nan a bira miembro di Cámara Frances. Aji camina semehante barbaridad por toema lugá, anto no tin nada di stranjo, si historia dj'ajera bolbe bira historia di majan, koe extravagancia criminal cometé caba, bolbé ta cometé atrobé. Nos sabi com e masonnan i e ateistanan (nengadonan di existencia di Dios) ta bromá i ta glorificá nan mes te ainda djé lucha violenta pa Jacques, e campeon (gefe) di autonomía municipal, coe otro nomber, di gobiernoe sin cabez legitimo, sin autoridad, pero mas mihó bisá: e campeon di Comuna.

Den historia anto di ultimo dianan di Monsenjor Darboy, Arzobispo di Paris, tin algoe koe ta pasá awor, algoe koe ta haci lo ké e historia tin di doloroso i di repugnante, birá mas grandi.

Riba dia Domingoe, 2 di April 1871, e Arzobispo tabata kuijer den jardin di su palacio arzobispal.

Tabata un dia hermoso i duci di primavera: roeman muhé djé Monsenjor a bin kuijer huntoe coe n'éle. Aleeuw áyá cajonnan di Mont-Valerien tabata scupi bala, un prueba koe revolucionarionan i ehercitoenan a tacá otro. N'e mes ora bo tabata tendé banda di murayanan djé palacio arzobispal stap di troepanan koe tabata pasá, canticanan di boerachinan, masclá coe muziek djé bataljon di warda nacional, i gritería di bendedonan di boletinnan koe tabata anunciá triunfonan di Comuna. Tendendoe tántoe boroto asina e Arzobispo a cai den un tristeza profunda. Pa promé be di su bida podiser i pa un momentoe noema su alma koe semper por a dominá é mes asina completamente, a sintí un emocion k'a parcé desánimo.

Largoe ratoe el a keda ta conbersá coe su roeman muhé riba tempoenan desgraciado, riba locura di hendenan, riba amargura di su ministerio pastoral. Tirandoe un bista riba anjanan pasá, el a coeminsá desea oscuridad di su bida anterior i el a coeminsá formá plan també p'é bai bibá un bida retirá, tan pronto k'e rerevolucion abominable ta sofocá, afin di no doena ningun hende motiboe di soponé k'el a retirá na presencia di peligro.

Bao dje conbersacion nan a camná yegá cerca un imagen di la Birgen den jardin, i nan a keda para su delanti ta miréle: "el ta doena nos ainda un consuelo chikitoe," e arzobispo di, "ma e consuelo ta masjá masjá flauw." Dia Martes, 4 di April, ora Monsenjor tabata den su kamber di estudio, nan a bin biséle koe un troepa di cincuenta homber a penetrá den pleintje di palacio; nan gefe, kapitein Journaux, koe no por a tribi declará e orden k'é tin, dici, koe Arzobispo ta invitá cerca prefecto di policía p'e doena algun declaracion.

Monsenjor a comprendé e trampa, ma el a haya bon di no respondé un palabra. El a manda yamá su roeman muhé: "E Senjornan aki," el di coe n'éle, afin di trankilizá su roeman, "ta desea koe mi bai un ratoe coe nan, lo mi bolbé lihé."

—"Mi roeman," Senjorita Darboy a respondé, "bo no por bai só, lo mi no abandoná bo."

—"Esai no ta cos koe por socedé, bo no por companjá mi."

—"Anto lo mi yamá un djé Senjornan aki," e Senjorita a contestá, "mi no kié koe bo bai bo só."

Dos gran-vicario, Reverendo Senjornan Lagarden i Jourdan, koe tabata den un kamber ají un banda a persistí pa nan bai coe n'éle. El a gradicí nan carinjosamente i porfin el a consentí p'es un di promé companjéle. Na salimentoe djé kamber di estudio pa bai na trapi grandi, Senjorita Darboy, yorandoe, tabata zoenchi man di su roeman i ora nan a bahá el a keda den promé salon p'é mirá e wagen koe ta hiba su roeman bai sali fó di pleintje.

Kapitein Journaux tabata obligá di moestrá Monsenjor e orden k'é tabatin di arrestéle i di consideréle como prisioneroe di Comuna. Den e documento aji nan a usá mescos koe den tem di Terrorismo (Schrikbewind) palabra nan grosero i rediculo: at'éle:

„ *"Orden pa arrestá cuidadano Darboy, koe ta yamá é mes Arzobispo di Paris."*

Inmediatamente despues di arresto nan a coeminsá ristrá, su cas hudicialmente. Nan por bisá kiko koe nan kié, ma no ta ristrá nan a ristrá, ta hortá, ta plunder nan a plunder: bo por a con-

ter; dat de revolutievlag daarop hooger is geplant dan het kruis zal geplant worden op de kerk van Montmartre? Is het niet eerder dwaze ijdelheid die in Frankrijk de plaats begint in te nemen voor opofferende vaderlandsliefde?

Door de mannelijke kracht, die voortspruit uit den eerbied voor het wettig gezag. Waar echter de daden van willekeur en onzedelijkheid opeengestapeld worden, waar het onrecht verheerlijkt, bandeloosheid en revolutie niet gestraft wordt, — daar wordt de laatste kiem van eerbied voor het wettig gezag in het hart des volks verstikt en snelt het een wissen ondergang te gemoet, waaruit geen schatten, geen voortbrengselen van kunst en wetenschap, geen inrichtingen voor vermaak en weelde het kunnen redden.

Wel om ter harte te nemen is deze les, die *Figaro* aan Frankrijk geeft.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Bij Gouvernements beschikking dd. 20 Juli jl., is aan den Heer F. J. Olivier, Koloniaken Ontvanger, tevens plaatsvervangend lid van het Hof van Justitie en lid der Schoolcommissie alhier, tot herstel van gezondheid, een jaar verlof naar Nederland verleend;

is aan den Heer M. Romein, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als lid van den Geneeskundigen Raad alhier, onder dankbetuiging voor de diensten door hem in die betrekking bewezen.

— Bij de op den 16 dezer op de eilanden Bonaire en Aruba gehouden verkiezing van een Landraad, zijn gekozen: op het eerstgenoemd eiland, de Heer J. B. P. E. Seiler en op het laatstgenoemde, de Heer Juan Chabaya Croes.

— De Administrateur van Financiën op Curaçao maakt bekend, dat het Kohier wegens de belasting voor de Weerbaarheid over het jaar 1889 is executoir verklaard bij Gouvernements beschikking van den 20n. dezer.

Bovengenoemd Kohier is ter invordering aan den Kolonialen Ontvanger terhandgesteld en een ieder is verplicht zijnen aanslag op den bij de wet bepaalden voet te voldoen.

Lijst van onbestelbare brieven:

Luisa Miranda Betances, C. M. de Castro, A. Namias de Castro, Secinio Corallo, Cristina Garbiras, Nelson Griecco, Rosalina Henriquez, Jose Louzao Jeijos, Hendrik Jouw, Thomas Jamieson, Garcia de Roiz Inendez, Sergio Kabokitsch, M. Maduro, Jean Renard de Guadaloupe, Caps Moore, A. E. Telleria.

Aangeteekende Stukken:

F. M. Comeiro.

C

— Donderdagmorgen 25 Juli, stiet de Nederlandsche schoener *Mary* bij het uitzeilen der haven tegen de brug, en bekwam dientengevolge, evenals de brug zelf, eenige schade, waardoor de reis tot gisteren werd vertraagd.

NEDERLAND.

Over de aankomst van den Sjah van Perzië te Amsterdam schrijft men het volgende:

Zondagavond 16 Juni rukte een compagnie infanterie met de stafmuziek van het zevende reg. en het vaandel het station van de Rijnspoor binnen en schaarde zich op het perron van vertrek, waar de trein zou aankomen.

In de wachtkamer eerste klasse kwamen bijeen de burgemeester, de comissaris des konings in Noord-Holland, beiden in ambtsgewaad, de bevelvoerende generaal en andere militaire autoriteiten, benevens 's konings hofmaarschalk baron Constant Rebecque, de consul van Perzië in ambtsgewaad, de vice-consul en eenige andere autoriteiten.

Voorts bevond zich —zegt het *Hbl.* waaraan wij het volgende ontleenen —aan het station de Perzische gezant te Parijs, generaal Nazare Aga, in zwart Perzisch costuum met de muts van astrakan.

Op het voorplein kwamen drie koninklijke en zes particuliere rijtuigen. Dat voor den sjah was het bekende met scharlakenrood bekleede rijtuig, dat onze koning steeds hier ter stede gebruikt, bespannen met vier paarden, van den bok gereden. Om 7.35 naderde een escadron cavalerie op het voorplein, dat geheel was vrijgehouden evenals het perron.

Om 7.40 reed de trein binnen. Uit een salonwagen – niet die des konings —stapte 't eerst de sjah met generaal Verspijk, adjudant-generaal des konings, die met den ordonnansofficier baron van Tuyll van Serooskerken den sjah tot Zevenaar was te gemoet gereisd, en daar aan Zr. Ms. oordeel opnieuw had onderworpen of de sjah in het Paleis dan wel in het Amstel-hotel zijn intrek wilde nemen. Het antwoord luidde dat Z. M. bij zijn eerst besluit volhardde en dat hij, nu onze koning niet in staat was hem te ontvangen wegens 's konings gezondheidstoestand, niet in het paleis maar in het hotel zijn intrek zou nemen. Dit werd naar hier geseind en zoo kwam men vóór de aankomst te weten dat de sjah zou verblijven in het hotel, hetgeen niet belette dat aan het paleis een eerewacht was opgesteld, en dat te ruim 10 uur Dam nog vol was met wachtenden.

Generaal Nazare Aga stelde de autoriteiten den sjah voor, die velen de hand drukte. De muziek, die het Perzische volkslied speelde, zweeg tijdens het voorstellen, op verzoek van den sjah. In eenvoudige uniform gekleed, een astrakan-muts met diamanten sieraad in het midden op het hoofd, een degen met sierlijk ivoren gevest, en—als we goed zagen — zonder eenig ordeteeken, wilde Z. M. blijkbaar bij dezen eenvoud te kennen geven dat, al legde hij zijne waardigheid niet af en werd hem militaire eer bewezen, toch de gedwongen afwezigheid des konings zijn bezoek niet van strikt officieelen aard deed zijn als 't anders zou zijn geweest. Op het perron liet de sjah zich een overjas, officiersmodel, omwerpen.

Ook de leden van het gevolg waren allen hoogst eenvoudig in zwart reisgewaad met mutsen. De meesten bleven op het perron geschaard.

De sjah heeft een snorbaard en draagt een bril, waarvan de steunsels aan de muts zijn bevestigd, doch zóó dat ze gemakkelijk kunnen worden losgemaakt, want de vorst nam eenige malen den bril af. Hij gaf alvorens de wachtzaal binnen te gaan, zijn verlangen te kennen de eerewacht te inspecteeren, en recht militair liep hij langs het front der troepen, terwijl de muziek het volkslied speelde. Vervolgens defileerde op verlangen van Z. M. de eerewacht, muziek voorop, en eerst daarna maakte de sjah zich gereed te vertrekken. Toch had hij nog een vrij lang onderhoud met baron Constant Rebecque en den generaal Nazare Aga, gedurende welken tijd de muziek met de eerewacht van het perron afmarcheerde en stelling nam op het voorplein.

In de wachtkamer was geen opontboud. De stoet vormde zich dadelijk. De hoofdcommissaris der gemeentepolitie Steenkamp voorop in gesloten rijtuig, dan een peleton huzaren, voorts de bereden politie, de burgemeester in zijn eigen open rijtuig met generaal Den Beer Portugaal, den schout-bij-nacht Cramer en den commissaris des konings, vervolgens de overigen van het eskadron cavalerie, daarna de sjah in 's konings rijtuig met generaal Verspijck en een lid zijner hofhouding en in de overige koetsen een deel van het gevolg. Een ander deel reed rechtstreeks naar het Amstel-Hotel, waar in den voormiddag reeds was aangekomen de Perzische minister van openbare werken, die te Berlijn was achtergebleven. Deze maakte na een bezoek aan de voor den sjah bestemde apartementen met den generaal Nazare Aga, den administrateur van het hotel een bijzonder compliment voor de inrichting van het vorstelijk verblijf.

De duizenden buiten het station en in de Sarphatistraat betuigden op ondubbelzinnige wijze hunne ingenomenheid met dit bezoek van den Oosterschen vorst aan de stad hunner woning, aan de hoofdstad van Nederland. Behalve de eerbiedige groeten klonk bij herhaling luid gejuich, door Z. M. met het militaire saluut beantwoord. De muziek speelde bij den afrit nogmaals het Perzische volkslied.

't Was over achten toen der Perzer vorst het station verliet. Door de Saphatistraat, Plantage Middellaan, Muiderstraat, Nieuwe Amstelstraat, over de Blauwbrug langs den Amstel en de Prinsengracht, door de Utrechtschestraat, over het Federiksplein en de Hoogesluis kwam de stoet tegen halfnegen aan het Amstel-Hotel, waar een talrijke menigte den sjah toejuichte.

Voor het hotel stond een eerewacht der mariniers met tamboers en pijpers, en door een haag van mariniers op de treden van de stoep, trad Z. M. het hotel binnen, dra gevolgd door generaal Verspijck en den burgemeester. Daar zagen we ook onder de vele Perzen, die de achterhoede uitmaakten, het veelbesproken knaapje dat een soort van levende talisman zou zijn, als de legende waarheid spreekt.

Langzaam ging de menigte uiteen. De sjah ontving spoedig den burgemeester ter bespreking van plannen voor de bezichtiging van een en ander in de stad.

Maandag bracht de sjah, vergezeld van den burgermeester met eenige grootwaardigheidsbekleeders, een bezoek aan het stadhuis. De Perzische vorst was in klein tenue, met de gewone astrakanmuts zonder eenig tooisel, een nauwsluitende zwarte jas, slechts versierd op de borst door een grooten gelen diamant, en daarover heen een blauwe uniformjas met koperen knoopen en rood katoenen voering.

Voorafgegaan door den hoofdcommissaris van politie en drie inspecteurs te paard, kwam de sjah tegen 11 uren op het stadhuis, waar de Perzische vorst aan den ingang ontvangen werd door de wethouders in ambtsgewaad.

Om 11.15 werd uit de burgermeesterskamer de brandweer gerequireerd, die spoedig daarop met een deel van het materiaal de binnenplaats opreed en ten aanschouwen van den sjah op daken en uit vensters allerlei manoeuvres van blusschen en redden bij brandgevaar uitvoerde, hetgeen Z. M. veel belang inboezemde, die zich over velerlei zaken door den burgermeester op het nauwkeurigst liet inlichten.

Gedurende een kort bezoek aan de burgemeesterskamers ter bezichtiging van de hier aanwezige kostbare schilderijen werd door Courturier met spoed eene tafel in de raadzaal aangericht, waar te 12 uur een collection werd gebruikt.

Tegen twee uren bezochten de heeren aan de Handelskade de *Emma*, van de maatschappij *Zeeland*. Zoodra de sjah de Javaantjes zag, kwam een gulle glimlach op zijn gelaat. Z. M. vroeg naar de herkomst en de zeden en gewoonten dezer kleurlingen, waarbij de generaal Verspijck en de heer Tegelberg, die beiden zeer goed Maleisch spreken, als tolken optraden. Op verzoek van den sjah deed één hunner een gebed. Aan

---

vencé bo dj' esai pa e premiditacion, e exactitud coe cual nan a ristrá caha di placa di diócesis i pa beslag koe nan a poné riba toer obheto di balor.

E ristramentoe a socedé coe tantoe conocementoe practico koe nada precioso a scapá nan bistá: hasta cosnan mes koe lo no a jamá antencion di otro hende, nan no a desprecia. Beker i otro cosnan santoe di kapel, plateria di misa, ornamentoenán di misa, pa nan haja kita nan franja di oro o di plata, toer cos, hasta kwasjinan mes di cintura, streki di koordje di sombré, gespoenan di Zapatoe, hasta medalja nan di oro ó di plata, pa chikitoe koe nan tabata, toer mester a sirbi pa haci nan robo mas grandi. Parcé koe obhetoenan di arte koe, tabata adorná sala no tabata jená nan wowo: nó, esainan nó; e usurpadonan no tabata kié sino lo ké nan por a haci bira placa unbé.

Duranti hinter e anochi djé arresto, bo tabata mirá garosjinan cargá coe meubel sali fó di paleis. Algun di nan a bai na "*Garde Meubel*" i na "*Monnate*," camina nan a bin haja despues parti djé cosnan; ma e major parti a desaparecé i tabata completamente imposibel di a haja sabi ta na oenda nan a drentá. Ta di mas di bisá koe nan a ristrá den keldernan (camina di warda bebida) coe muchoe cuidao i koe resultado dje escena aji di robo, di ladronia tabata boeracheria i desordenan di mas vergonzoso i di más relahá.

Mientras nan tabata plunder e palacio arzobispal, nan a hiba Monsenjor Darboy na prefectura di policia cerca Raoul Rigault, k'a tratéle coe di mas grandi brutalidad i mandá céréle na "*Conciergerie*" (nomber di un prison).

Su wardadónan cobarde, sigiendo ehempel di nan gefe, a jená e Arzobispo coe toer clase di ofensa. Duranti dia Razon anochi pa manecé dia Juebes santoe, di modi casi riba dia koe nos ta recordá semehante insultoenan, koe nos Dibinoe Salbador mester a soportá, e soldanan di warda nacional, ainda bao di influho djè boeracheria, a toemá é prisioneroe koe tabata desea di sosegá un poco, pa obhetoe di nan diversion: door di trali di heroe di su porta nan tabata soendréle coe palabranan di mas infame i nan tabata tergéle coe chanzanan di mas baha i di mas diabólica. Ma el, coe ehempel di nos Salbador na bista, a doena nan silencio pa respondi.

Den dj'esai nan a cohé Senjorita Darboy tambe cerá; i ora Monsenjor a tendé e noticia aji, su corazon a lastimá profundamente. "Mi pober roeman muhé den prison!" el a gritá doeroe, "esai ta mas koe cobardia!"

Atá podiser e unica palabra di indignacion i di desprecio k'a sali fó di su boca duranti hinter tem, k'el a pasá den prison. Juebes Santoe atardi nan a sakéle fó di "Conciergerie" i nan a hibele na "Mazas" den un wagen di polisnan; huez Bonjean tabata present n'e momentoe ají.

Na drentamentoe di wagen e magistrado a halá tras yen di cortesía pa lagá Monsenjor subi. "Despues di bo, Senjor Arzobispo," el di coe un cara harí; "religion promé i despues husticia."

Monsenjor Darboy a subi adelanti; ya tabata nochi ora nan a yegá n'e lugá di nan destino.

Pa casualidad e hokki camina nan a hincá e Ilustrísimo tabatin un cama di heroe, mientras koe na otro lugannan ta un sorto di hamaca trahá, di cabuya masjá grof tabata sirbi di cama.

Ají també, mes cos koe na "Conciergerie," e prisioneroe mester a sufri toer sorto di maltratoe i di inhuria, ma el a soportá nan k'e mes dignidad, k'e mes resignacion, k'e mes trankilidad. Su forzanan debilitá tabata bandonéle bao di peso di tantoe cruz, ma su calma i su grandeza di alma no a lagéle ni un solo instante.

M. Beauvais, dokter di prison, dici un dia coe n'éle: "Mi tin compasion di mirá bo den ki sorto di man b'a cai."

"Bida," Monsenjor Darboy a contestéle coe un cara alegre, "ta semper igual pa mi: el no tin gozo ni amargura."

E prisioneroe tabata empleá su dianan den oracion i den estudio. Koe di rampi di su hokki bo por a contempléle coe su bistanan fihá den boekinan di ciencianan eclesiastica, koenan a permitiéle di tin cerca djéle, i el tabata toemá nota fó di nan k'e mes trankilidad, como si fuera ta den su palacio arzobispal el tabata sintá. Bo corazon no por a lagá di kibrá di mira e grandísima conformidad riba e cara k'a bira flacoe di tantoe sufrimentoe i k'a haya awor un otro espresion p'e barba largoe koe ta adornéle.

E ta sigi.

—o—

boord der *Emma* liet de sjah zich weder, met eene kaart tot leiddraad, nauwkeurig over de reis en de kosten er van inlichten. Hierna werd een klein tochtje op het IJ ondernomen, waar drie oorlogsbodems, rijk met vlaggen getooid herhaaldelijk saluutschoten losten.

Om drie uren begaf de stoet zich naar de marinewerf. 's Avonds had ten huize van den burgemeester een diner plaats.

De galavoorstelling in het circus, waartoe de heer Carré uit den Haag voor een avond overkwam met de beste paarden en artisten, en die door den sjah werd bijgewoond, had Dinsdagavond plaats.

BUITENLAND.

Frankrijk. — De werkstaking der Parijsche koetsiers duurt nog altijd voort en neemt een steeds kwaadaardiger karakter aan. 1200 der werkstakers hielden een vergadering, waarin besloten werd, het hoofd vooreerst nog niet in den schoot te leggen.

De *Monde* maakt naar aanleiding der beweging de volgende zeer juiste opmerkingen. Nooit wellicht is het ongerief van het economisch stelsel, door de revolutie in het leven geroepen duidelijker voor aller oogen aan het licht gekomen, dan in de laatste acht dagen. Tusschen de koetsiers en de maatschappijen werpt zich een bijna onoplosbaar vraagstuk op. De reeds zeer gespannen verhoudingen hebben een karakter van vijandigheid aangenomen, dat om zoo te zeggen alle schikking tart. Koetsiers en maatschappijen zijn met de minst verzoenende gezindheid tegenover elkander bezield: list en bedrog zitten bij al hun betrekkingen voor; het is een wedstrijd wie den ander het hardst zal bedriegen. Zou het eveneens gaan, wanneer maatschappijen en koetsiers, tot eenzelfde gilde vereenigd onderworpen waren aan een regeling, door beide partijen goedgevonden? Zouden dezelfde broedertwisten deze maatschappelijke klasse verdeelen, wanneer een rechtbank van scheidsrechters, door het gilde gekozen, met het recht bekleed was de oorlogvoerenden te ontwapenen en hun een schikking op te leggen? Tevergeefs betrekt de heer Basly dan ook de Kamer in het verschil; de Kamer bemoeit er zich niet mee en terecht. Met welk recht zou zij ook tusschenbeide komen? Zoowel bevoegdheid als gezag ontbreken haar om dit vraagstuk op te lossen. Enkel het gilde zou de strijdende partijen partijen kunnen verzoenen; maar waar is die corporatieve macht? De revolutie heeft ze afgeschaft.

Er zou evenwel een wapenstilstand gesloten zijn; koetsiers en patroons, door de werkstaking benadeeld zullen een overeenkomst teekenen. Maar welke waarde zal dit verdrag hebben, aan de onmacht en de moedeloosheid ontrukt? Na eenige jaren of eenige maanden, zal de strijd opnieuw des te feller uitbreken. Het zou, helaas! hoog tijd worden, dat patroon en werklieden in plaats van elkander, nu met scheldwoorden in den mond en dan met den revolver in de hand, te lijf te gaan, de broederlijke groepen weer instelden, waar gelijk eertijds de geest van vrede kon heerschen. Maar welk staatsman zou op het oogenblik dat stelsel kunnen doen zegevieren? Aan de revolutionnaire vooroordeelen overgeleverd, kunnen koetsiers en maatschappijen noch op de bevrediging der wettige belangen noch op eensgezindheid rekenen.

De interpellatie van Basly, waarvan hierboven sprake is, heeft in de Kamer tot niets geleid dan een onvruchtbaar gehaspel. De minister Constans trachtte zich van de zaak af te maken door te zeggen dat alle mogelijke maatregelen zouden genomen worden om de orde en de vrijheid van den arbeid te handhaven, en dat de regeering alles zou doen, wat in hare macht is, om tot een schikking te komen.

Van verschillende kanten waren voorstellen ingediend met betrekking tot de werkstaking; de eene wilde de benoeming eener commissie, de ander een scheidsgerecht. De regeering eischte van haar kant dat eenvoudig tot de orde van den dag zou worden overgegaan. Met 237 tegen 232 stemmen werd haar dit geweigerd, en nu stelde de heer Andrieux de volgende orde van den dag voor, die door de Rechterzijde met gelach en gejuich werd begroet:

„De Kamer, constateerende dat zij niet bij machte is om het over de eenvoudigste vraagstukken eens te worden, bevestigt de noodzakelijkheid der herziening en gaat over tot de orde van den dag."

Ten slotte werd met 297 tegen 234 stemmen de volgende orde van den dag aangenomen, die niet veel meer zegt dan de bovengemelde:

„De Kamer, acte nemende van de verklaringen der regeering en haar uitnoodigende, voort te gaan met haar goede diensten om tot de oplossing der hangende moeielijkheden te komen, gaat over tot de orde van den dag."

Hiermee zijn de werkstakende koetsiers, de maatschappijen en het publiek ongetwijfeld een heel eind verder!

Engeland. — Wat men thans te Londen doet voor pater Damien, den heldhaftigen priester die jarenlang doorbracht onder de melaatschen in Australië, is ongetwijfeld het beste huldebetoon, dat hem door de aanzienlijke Engelschen kan gebracht worden.

Reeds is eene commissie voor de uitvoering er van samengesteld: de prins van Wallis staat aan het hoofd, en behalve kardinaal Manning en Mgr. Vaughan zijn ook twee Anglicaansche bisschoppen tot de commissie toegetreden, waarin overigens naast de staatsmannen Hartington en Churchill ook de hoofden der liberale partij, Gladstone en Morley, plaats hebben genomen.

De hulde aan pater Damien zal op de volgende wijze worden gebracht: 1e een monument verrijst tot gedachtenis aan den heiligen priester op Molokai, de plaats zelve, waar hij arbeidde en begraven werd; 2e zal een der zalen in het Londensche gasthuis voor lijders aan huidziekten den naam krijgen van Pater-Damienzaal, terwijl daarbij een beurs wordt gesticht voor een reizend student, die zich op de studie der melaatschheid wil toeleggen; 3e zal men nog een onderzoek doen naar den staat der melaatschheid in Indië.

Vermoedelijk gaat, in overleg met het koninklijk College van geneesheeren, een commissie naar Indië, om te zien wat er voor de melaatschen dient gedaan te worden.

Oostenrijk. — Na de verschillende oorlogsgeruchten, welke in den laatsten tijd de ronde deden, is het van belang de aan spraak te vernemen, waarmee de keizer van Oostenrijk de Oostenrijsche en Hongaarsche delegaties uit den dubbelen Rijksdag der Oostenrijksch-Hongaarsche monarchie ontving. In antwoord op de toespraken der beide voorzitters sprak hij ongeveer het volgende:

Noch onze betrekking tot de vreemde mogendheden, noch de algemeene richting onzer buitenlansche politiek onderging eenige verandering. In volkomen eensgezindheid met onze bondgenooten staat mijn regeering in voor de vreedzame ontwikkeling van een voortdurend onzekeren toestand van Europa. Zij houdt vast aan de hoop, dat ook verder de zegeningen van den vrede voor ons zullen kunnen behouden blijven, ondanks de allerwegen voortgezette vermeerdering der krijgsmacht, die ook ons dwingt niet achter te blijven in de volmaking onzer weerbaarheid.

Het betreurenswaardig besluit van koning Milan van Servië, ging de keizer voort, om afstand te doen van den troon, heeft gedurende de minderjarigheid van koning Alexander de macht gelegd in handen van een regentschap, dat mij op de vormelijkste wijze de verzekering heeft gegeven, dat het de tot hiertoe bestaande vriendschappelijke betrekkingen tot Oostenrijk-Hongarije wil voortzetten en onderhouden. Van welwillende gevoelens vervuld voor het naburige koningrijk, wensch ik dit ook mijnerzijds, en ik hoop, dat het gezond verstand en de vaderlandsliefde der Serviërs het land voor ernstige gevaren zullen behoeden.

In Bulgarije heerschen orde en rust, en het is verblijdend den gestadigen vooruitgang waar te nemen, welke in dit land ondanks zijn moeielijken toestand plaats heeft.

Vervolgens overgaande tot de aanvragen voor het leger en de oorlogsvloot, verklaarde de keizer, dat, tengevolge van de buitengewone eischen, in de eerste plaats onvermijdelijk is de voortzetting van die voorzichtigheidsmaatregelen, voor welke in het voorjaar buitengewone credieten zijn toegestaan, en verder zulke voor geen uitstel vatbare maatregelen, welke tot versterking en verhooging van de bruikbaarheid van het leger van den oorlog noodig zijn.

Alzoo, ondanks alle verzekeringen van vrede, toch altijd maar versterkingen tegen den oorlog. Op het gewone budget van oorlog voor 1880 is nu weer gebracht een crediet van 441.000 florijnen voor het aanschaffen van 14 batterijen groot kaliber. Het buitengewoon budget bevat bovendien een crediet van 693.000 florijnen tot aanvulling van het effectief van 27 regimenten voetvolk. De minister van oorlog vraagt voorts een supplementcrediet van 2.674.000 florijnen voor het maken van barakken in Galicië.

Zwitserland.—De Zwitsersche Bondsraad heeft geantwoord op de vertoogen der Duitsche regeering betreffende dat zaak Wohlgemuht. De raad verklaart dat, terwijl hij zijn goed recht in het voorgevallene met Wohlgemuht handhaaft, hij overigens bereid is de vraag te behandelen in hoeverre voldoening kan worden gegeven aan het verlangen der mogendheden tot hervorming der vreemdelingenpolitie. De raad erkent dat de staatsinrichting der Zwitsersche republiek een strenge en snel werkende politie in den weg staat; maar om daarin te voorzien is reeds een wetsontwerp ingediend, waarbij het ambt van bondsprocureur-generaal wordt hersteld.

Zwitserland wil blijkbaar al het mogelijke doen om Bismarck voldoening te geven, zoonder aan zijn eigen waardigheid te kort te doen. De bedreiging dat de tegenwoordige verwikkeling in de toekomst van invloed konde zijn op de belangen van Zwitserlands neutraliteit is dan ook wel geschikt om indruk te maken op het kleine land, dat slechts van de genade der groote mogendheden afhangt.

Toen in 1870 de oorlog tusschen Duitschland en Frankrijk uitbrak, werd dadelijk van beide zijden goedgevonden, dat men het Zwitsersch grondgebied eerbiedigen zou. Voor Zwitserland is het van het grootste belang dat ook bij een mogelijken oorlog in de toekomst zijn neutraliteit gewaarborgd blijve. Het verbond van Duitschland met Italië, dat uit den aard der zaak tegen Frankrijk gericht is, doet vermoeden dat bij een nieuwen oorlog het Zwitsersche grondgebied midden tusschen de oorlogvoerende partijen zal komen te liggen. Wanneer nu Duitschland goedvindt, de Zwitsersche neutraliteit aan de vrijheid zijner troepenbewegingen op te offeren, zou dit voor het kleine land de noodlottigste gevolgen kunnen hebben. Geen wonder dat Zwitserland dus zijn uiterste best doet om den toorn van Bismarck te bezweren. Het is opmerkelijk dat de officieuze Duitsche pers zich in de laatste dagen van de uitvallen tegen Zwitserland onthoudt.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Juli 19. — General Boulanger a declará k'e acta di acusacion koe nan a trahá contra djéle, ta jen di mentira i koe scirbimentoe di courantnan no ta ofendéle.

Londen. — Un homber a tirá riba Emperador di Brazil, ma sin rakéle. Nan a cohé cerá.

Copenhague. — Emperatriz Augusta, roeman muhé di la Reina, a moeri ayera.

Méjico. — Na consecuencia di inundacion a socedé un desgracia na Chihuahua, centro di Méjico: tabatin 4 morto i hopi hende heridá.

San Petersburgo. — Gobiernoe a prohibí ehercicio di religion di Luther na Rusia.

Madrid. — Marquez Ahumada lo ta sucesor di General Sanchez Muria como comandante militar na Cuba.

Paris. Juli 20. — Nan ta anunciá koe Carnot lo doená un comementoe oficial pa Rei di Grecia na Eliseo: e nobo ají a causá grandi sensacion.

Den un carta koe Olivier a publicá, el ta denunciá e acta di acusacion contra Boulanger.

Egipto a doena Gobiernoe di Francia oficialmente di conocé, k'e nengamentoe di Francia di consenti e conservacion di debe, ta causá toer anja un perhuicio di 200.000 libra esterlina.

Londen. — Gobiernoe a aceptá e proposicion di Morley pa aumenta tractement di Prins di Wallis, afin k'el por casá coe Princesa Louisa.

Nadel, gefe di troepanan di Arabia, a respondé proposicion di Gen: Grendfield coe un desafio; el ta exihí pa Grendfield entregá.

Paris, Juli 22. — Compania di Canal di Panamá lo sacá 8 miljon di biljetje nobo, dia 27 awor.

General Boulanger a publicá un carta, bisandoe k'e lei koe un hende no por ta candidato pa mas di un lugá, ta un atake contra eleccion universal i koe l'é presentá é mes como candidato pa 80 distrito. E di tambe coe resultado di eleccionnan lo ta voorbode di victoria di república riba parlamentarismo.

Londen. — Bouluois, conservador, ta elihí na Marylebone, na lugá di Lord Charles Beresford k'a toema su ontslag.

O'Brien a manifestá, den proceso Salisbury, koe nunca el a mandá pa hortá ni di matá den ningun reunion ni den ningun courant.

Mr. Clark, abogado di Salisbury, a demoestrá koe artikel — i discursonan di O'Brien, ta basta pa husticá lo ke Salisbury a papia.

Madrid. — Corte i familia real a bai La Granya.

Paris, Juli 23. — Un encendio a destruí fabrica di papel *Devandel;* perdidanan ta considerable.

Constans a proponé pa formá un curpa especial di policía pa stop toer reunion revolucionaria.

Gobiernoe Frances a nengá completamente su consentimentoe pa conversion di debe di Egipto.

Londen. — Nan a arrestá un homber yamá Brodie, koe ta acusá koe t'éle t'e autor djé asesinatoenan di Whitechapel.

Ultimo bahamentoe di remolacha a poné mercado na duda.

Salisbury a sali liber: k'esai e proceso O'Brien a caba.

Dia sabra pasá, Parnell a recibí título di ciudadano di Edinburgo.

Madrid. — Gobiernoe a desmentí e nobonan k'a coerí na Londen tocanti lamantamentoe na Barcelona.

Paris, Juli 23. — Courantnan frances ta ocupá ñan djé discurso koe Rey di Hoelanda a haci pa pi di Cámaranan di poné ehército di guera na 68,000 homber afin koe neutralidad di nacion por ta mantené, si acaso resultá un disgustoe den Europa.

Londen. — Boulanger, Conde Dillon i Rochefort a publicá un manifiesto pa pidi electornan di decidi den nan i Gobiernoe.

Sub Secretario di Relacionnan Enterior a doena di conocé, koe si ta cos declará un guera den Francia i Italia, Inglaterra lo comportéle segun exigencia di circunstancianan.

Ministro di Marina a participá koe nan a coeminsá trahá 52 barcoe, es ta 20 na klipnan di Estado i 32 cerca particularnan.

Abogado di O'Brien a apelá contra e sentencia k'a saca Salisbury liber.

Comité di Cámara di Comunes a resolbé di doená Prins di Wallis 9000 libra esterlina na ocasion di casamentoe di su jioe muhé Louise.

Madrid. — E barcoe di bao d

awa *Peral* a poerba su lihereza di camnamentoe den haf di Cadiz: resultado ta satisfactorio.

E poeta Zorilla ta declará jioe adoptivo di stad di Granada. Segun noticia koe ta circulá Castelar lo uniéle koe partida di fusionistanan.

Paris. — Juli 24. Proceso di Boulanger a birà pa dia 8 di Augustus, pa doena e acusadornan ainda 10 dia pa nan respondé nan dagvaarding: p' esai e decreto di bantmentoe o di sacamentoe koe nan lo tin di toema, mester sperá mes tantoe dia, i e sentencia lo tin pa consecuencia perdementoe di derechonan civil i político.

Empleadonan haltoe di policía i muchoe oficial di ehército koe nan ta sospechá como partidario di Boulanger, tabata obligá di toema nan ontslag.

Londen. — La Reina Victoria ta conbida pa bai bisita Irlanda na fin di anja.

Den Cámara di Comunes, Parnell a nengá di doená algun comunicacion tocanti fondonan di lei agraría. General Grendfield a telegrafiá na Ministro di Guera k'é ta spera di contrá e dervichnan na fin dje luna aki.

Bruselas. — Cámara a permiti un crediet di 10 miljon pa poné un ferrocarril na Estado Congo.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van zilveren en gouden VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank* van 1 Januari t/m. 30 Juni 1887, onder Nos. 457 X t/m. 5017 X zal gehouden worden op Donderdag 22 Aug. a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden uitgenoodigd den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 26 Juli 1889.

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendemeentoe na fiendisji di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fo di 1 di Januari te 30 di Juni 1887 bau di No. 457 X te No. 5017 X, lo tien loega Djaweebes, dia 22 di Aug. i dianan koe ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afin di evita nan beendemeentoe.

Corsouw, 26 di Juli 1889.

President,

M. P. CURIEL.

TE KOOP
BIJ
I. S. Scheidelaar.

Vaatjes loodwit in olie, droog lood wit, zinkwit, geeloker, Koningsrood, ménie, Spaansch- Friesch- en chromaatgroen en andere verfwaren, draadnagels van alle afmetingen, tafelmessen, eetlepels en vorken, koperen en ijzeren gewichtenmaten voor natte en drooge warenCooijmanslikeuren en elixir, goedkoope Holl. sigaren, zwarte theeHoll. speelkaarten, verschillende soorten reukzeep, haarolie, Eau de Cologne, likeurstellen, speelgoed voor meisjes en jongens, Zweedsche lucifers, lampenglazen, pitten voor lampen en kooktoestellen, albums, eene groote sortering gekleurde en witte kunstbloemen (flores artificiales), gekleurde linten, schoolschriften, schrijfpapier en enveloppen, zwarte en gekleurde bottines, zwar, te cortebajos, gekleurde en witte abrigos, flanels, dameskousen, mannensokken, bogotana, Victoria Lawn, Crea de hilo, etc. en verschillende artikelen, geschikt voor cadeaux.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACAIBO.

1889.	Valencia.		Cairngorm.		Philadelphia		Valencia.		Cairngorm.		Philadelphia	
Vertrekt van New York....	Juli	6	Juli	13	Juli	27	Aug.	8	Aug.	17	Aug.	31
Komt aan te Curaçao	„	13	„	20	Aug.	3	„	15	„	24	Sept.	7
Vertrekt van „	„	15	„	23	„	5	„	17	„	27	„	9
Komt aan te Pto. Cabello	„	16	„	24	„	6	„	18	„	28	„	10
Vertrekt van „	„	16	„	24	„	6	„	19	„	28	„	10
Komt aan te La Guayra..	„	17	„	25	„	7	„	20	„	29	„	11
Vertrekt van „ ..	„	22	„	31	„	12	„	24	Sept.	3	„	16
Komt aan te Pto. Cabello	„	23	Aug.	1	„	13	„	25	„	4	„	17
Vertrekt van „	„	23	„	1	„	13	„	26	„	4	„	17
Komt aan te Curaçao	„	24	„	2	„	14	„	27	„	5	„	18
Vertrekt van „	„	25	„	3	„	15	„	28	„	6	„	19
en doet La Guayra aan om passagiers en mails in te nemen en aan wal te zetten.	„	26			„	16	„	29			„	20
Komt aan te New-York..	Aug.	2	„	10	„	23	Sep.	5	„	13		27

Stoomschip Maracaibo.

‡ Vertrekt van Curaçao..	Juli	16	Juli	25	Aug.	6	Aug.	18	Aug.	28	Sept.	10
Komt aan te Maracaibo....		17		26		7		19		29		11
‡ Vertrekt van „ ..		21	Aug.	1		13		25	Sept.	4		17
Komt aan te Curaçao......		22		2		14		26		5		18

‡ Kan van Curaçao en Maracaibo een dag vroeger vertrekken.

* Keert niet terug naar La Guayra.

De Stoomschepen *Valencia* en *Philadelphia* zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

Het Stoomschip *Cairngorm* neemt geen passagiers van New York.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN,

Agenten op Curaçao.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a contant* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T, halfrond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smée- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglaspompen, pompkranen, compositiebuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trêe en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

Openbare Verkoop.

OP Maandag den 5n Augustus a. s. des middags, zal vóór het gebouw van "De Curaçaosche Hypotheekbank," in de Willemstad alhier, in het openbaar worden verkocht.

EEN STUK GROND, gelegen in de 4e Wijk, aan de Overzijde dezer haven, bezuiden de Concientie Steeg, toebehoorende aan den boedel van wijlen den heer W. P. Chapman.

De koopbrieven en veilconditiën zullen gedurende 8 dagen vóór den verkoop ter inzage liggen ten kantore van den ondergeteekende.

Curaçao, 19 Juli 1889.

Namens de erfgenamen,

H. H. R. CHAPMAN.

COLEGIO "STO. TOMAS"
PARA ALUMNOS INTERNOS.
BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO.
OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE
CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informes diríjanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*

ATENCION.

Mi ta cumpra bijetji premiá di Loteria-nan di St. Domingo na fl 1,90 pa fuerte, i mi ta recibi també premio chiquito na fl 2, vendiendo bijetji.

Curaçao 28 Juni 1889.

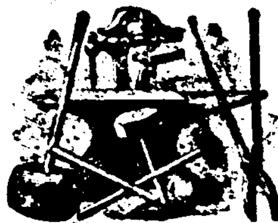
JOHN M. NAHR.

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO!
SASTRERÍA Y ZAPATERÍA
„LA UNIÓN",
SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA
A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido por los hábiles maestros Señores L. M. Rhode y C. Doval, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado hechos. Las recomendaciones del establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.
ELEGANCIA EN EL CORTE,
PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO,
BARATURA EN LOS PRECIOS.

Curaçao 7 Maart 1889.

Winkel di Carpinter i Smid.
"LA UNION"

na Scharloo, dilanti cas di A. Marchena.

Ta bao di responsabilidad di St. Josefs-gezellen-Vereeniging, koe es dos winkel ta boetá bao di direccion di Señores Jozef Maduro i Jacobus Sara. Nan ta pronto di caba bon toer sorto di trabao, koe ta toca es dos ofici, i ta combida publico di bin mira. También nan ta drecha toer kiko ta pidi un bon matmentoe.

ANUNCIO.
ST. JOZEFS-GEZELLEN-VEREENIGING.

Pa motiboe koe Señor C. Doval a separá for di Zapateria "La Union" pa un motiboe hustoe di pone é mes un winkel, nos ta poné pa 1 Augustus, Señor A. Capello como Maestro di Zapatería na Establecimento "La Union".

Curaçao 20 di Juli, 1889,

J. E. DANIA,

Secretaris.

PRINCIPIOS GENERALES DE DERECHO, DE POLITICA Y DE LEGISLACION
POR
M. P. PRADIER-FODÉRÉ
TRADUCIDOS POR EL DOCTOR
Francisco E. Caballero,
ABOGADO VENEZOLANO, MIEMBRO DE LA ILUSTRE UNIVERSIDAD CENTRAL DE VENEZUELA.

— o —

Primera Edición Española de esta notabilísima obra de texto, en la que con alta razón filosófica, copiosísima erudición y grande experiencia en prácticas legales, se trata del Derecho en todas sus ramas y de la Legislación bajo todas sus faces. Es el Texto que usan las Universidades y Colegios de Venezuela.

Un volumen en 8°. mayor, de más de 520 pgs., rústica.. fl. 7.50

Id. pasta .... „ 9.—

A. BETHENCOURT É HIJOS, Editores.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao.